

Só és világosság

A Z I H S A L A P Í T V Á N Y H Í R M O R Z S Á I

Isten módszere a csapatmunka

A Timóteushoz írt 2. levél utolsó 13 versét olvasva mély benyomást keltett bennem, hogy Pál körül élete végére micsoda munkatársi csapat alakult ki. Pál tehát nem egy, mindenki mást háttérbe szorító, „magányos farkas”-ként működő „sztárevangélista” volt. Az említett versekben legalább 10 munkatársáról tesz említést, akiről tud, és akiknek a tevékenységét a börtönből - a halálos ítélet várományosaként - is irányítja. Ez a munkatársi gárda nagyon vegyes összetételű volt. Ott volt közöttük a szeretett orvos, Lukács, Pál lelki gyermekei Titusz és Timóteus, a korábban bizonytalankodása miatt a missziós munkára alkalmatlan (Ap. Csel. 15;38), de a későbbiekben hasznossá vált (2. Tim. 4;11) Márk és ott volt a kezdetben jól indult (Kol. 4;14) de a végére

hűtlenné vált (2. Tim. 4;10) Démász. Törékeny emberek, akik Isten kezében ütöképes csapatává kovácsolódtak.

Bennünket is csapatmunkára hívott el Isten (1. Kor. 12;13-14). Csapatmunkára a családban, csapatmunkára a munkahelyen, csapatmunkára a gyülekezetben. Lássuk meg a bennünket körülvevőkben a csapattagot, akivel közösen kell az élet örömeit élveznünk, küzdelmeit megharcolnunk, viharait átvészelnünk - és mindezek közepette a hitet megtartanunk és továbbadnunk. Kérjünk Istentől ehhez nyitott szemeket, kellő alázatot és áldozatos szeretetet. „Hű az, aki elhív erre titeket; és ő meg is cselekszi azt” 1. Thessz. 5;24.

Dr. Bukovszky Ákos

ÜZENET SRI LANKÁRÓL

Az IHS alapítója, Dr. Bob Snyder, 2004 őszén Kazahsztánban tartott egy nagyon áldott Söoldat Konferenciát. Előadótársa Dr. Arul Anketell, sri lankai gyermekgyógyász volt. Dr. Anketell, aki a szökőár által sújtott területen lakik, túlélte a katasztrófát és többek között a következőket írja:

„...a Health Care Fellowship (keresztyén egészségügyi közösség) egyes tagjai többeket is elveszítettek szeretteik közül. Az egyik orvos családjából például heten meghaltak, közöttük édesapja és édesanyja is. Egy másik pedig öt családtagját veszítette el. Sok hívő is meghalt. Az egyik lelkipásztor - miközben gyülekezete időseinek segített - elveszítette feleségét és két gyermekét. Istentől kapnak vigasztalást. Sok gyermek is meghalt...

...Mindezek közepette Isten ad ígéreteket a jövőre nézve...
2005 az Úr kegyelmének az éve:

- Egy órányi nagy pusztítást végző szökőár - „Uram legyen ez az év tele Isten kegyelmének és szeretetének egymást érő hullámaival.”
- Súlyos földrengés - „Uram küldj spirituális földrengést a népekhez, egy igazi lelki ébredést.”
- Halál és pusztulás - „Uram küldj bővülő életet.”

d.) Szomorúság és gyász - „Uram adj egy örömteli évet. Bárcsak lenne ez az Úr kegyelmének esztendeje.”

Ugyancsak emlékeztetve vagyunk Krisztus második eljövételére. Milyen hirtelen tudnak dolgok megtörténni. Beszélünk kell az Úr második eljövételéről és éljünk úgy, hogy az örök értékeket szem előtt tartjuk. Ő hamar jön!”

Úgy hiszem, ehhez nem kell kommentár.

Dr. Bukovszky Ákos

SÓOLDAT KONFERENCIA MISKOLCON

A miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium épülete

November 19-20-án 31 orvos és egészségügyben dolgozó gyűlt össze, hogy meghallgassa Sóoldat Konferenciánkat. Ezúttal a miskolci jezsuita gimnázium épülete adott otthont az alkalomnak. Miskolci és környékbeli résztvevőinken kívül, Budapestről is érkezett érdeklődő. A konferencia résztvevők elmondása szerint hasznosnak találták az ott elhangzottakat.

Visszajelzéseikből, íme két rövid idézet, mely reményeink szerint bátorításként szolgál olvasóinknak, hogy maguk is részt vegyenek hasonló konferenciáink egyikén.

Gondolatok egy különleges konferenciáról

Hosszú évek óta egészségfejlesztő mentálhigiénikusként dolgozom egy intézetben

Feladatom a lakosság egészséges életmódra nevelése és lelki problémáinak megoldása. Munkám során naponta több emberrel kerülök személyes kapcsolatba. Amikor az élet céljáról, szenvedésről, szenvedélybetegségekről vagy akár az egészségről, egészséges életmódról beszélgetünk, lehetőség kínálkozik arra, hogy a hit erejét jobban szem előtt tartsam.

Ez év novemberében vehettem részt először a Sóoldat Konferencián. A konferencia megerősített abban, hogy sóoldattá válni, az emberek számára jó irányt mutatni csak Jézus szeretetével áthatott közösségben lehet.

Tökéletes volt a szervezés, köszönet illeti ezért az IHS munkatársait.

Jó volt az Evangéliummal foglalkozni, tetszetek az előadások, az előadók felkészültsége, személyes példák, gondolataik.

Hasznos volt az élethelyzete megbeszélése, problémáink megosztása, új kapcsolatok építése.

Dr. Gyulai Ákosné

Csoportbeszélgetés

▲ „kettes” asztaltársaság

A konferenciáról csak a legnagyobb felsőfokban tudok nyilatkozni. Leginkább az ragadott meg, hogy több ember lépi át a kórházak kapuját, mint a templomokét. Megdöbbenett, hogy mekkora feladatra hívott el Isten. Istennel való személyes kapcsolat, és Istentől alkotott képem is változott a konferencia óta, pont emiatt a felismerés miatt.

Mivel még csak hatodéves vagyok, a gyakorlati tapasztalatom nulla, de nagyon szeretném a mindennapokba átvinni mindazt, amit csak lehet abból, amit a konferencián hallottam. Külön örülök annak, hogy még „orvossá válás” előtt lehettem ott a Sóoldaton, mert így cleve így tudok majd kezdeni egyszer.

Kávészünet

A mindennapi életben gyakran eszembe jut sok minden és mióta hallottam erről, tudatosan figyelek egy kicsit a lehetőségekre. Ezért nem csak orvosoknak, hanem mindenkinek lehetne ilyen konferenciát szervezni, mert nagyon beépül a gondolkodásba, legalábbis az enyémbe. A videofilmek nagyon jók. Mint sokan, én is elég vizuális vagyok, és sokszor bevillan bizonyos szituációkban egy-egy jelenet, jobban, mint amiről csak hallottam.

Még valami: olyan jó volt így kerekén kimondva hallani, hogy egy ember megtérésében általában csak egy lépést jelentünk. Ezért a konferencia óta nem félek egy-egy mondatot mondani, sikernek érzem, ha már csak meghallgatta is az a másik - mert a többi, az hogy eltalál-e ez a szívéhez, elkezd-e Isten felé fordulni, az már nem az én feladatom, azt már Isten fogja munkálni. Korábban ugyanis nem mondtam el ezeket a bizonyos egy mondatokat, úgy gondolván, hogy teljességgel reménytelen és esélytelen az egész. A Szóoldaton leesett a húszfilléres, hogy lehet, hogy csak évek múlva fog esetleg megtérni a másik, de ezek a mondatok egy lépést jelentenek ezen az úton!

Sok tekintetben átformálta a gondolkodásomat és a hozzáállásomat ez a két nap. Szeretnék majd még egyszer legalább elmenni, majd ha elkezdek dolgozni.

Gönczi Anita

A konferenciaterem

Megkértem Istent...

Megkértem Istent, hogy vegye el a büszkeségemet, de Ő azt mondta: nem.

Azt mondta, hogy a büszkeséget nem Ő veszi el, hanem nekem kell feladnom azt.

Kértem Istentől, hogy fogyatékos gyermekem legyen egészséges, de Ő azt mondta: nem.

Azt mondta, hogy a lelke egészséges, a teste csak átmenet.

Kértem Istent, hogy adjon nekem türelmet, de Ő azt mondta: nem.

Azt mondta, hogy a türelem a megpróbáltatás mellékterméke nem kapni, megszerezni kell.

Kértem Istent, hogy adjon nekem boldogságot, de Ő azt mondta: nem.

Azt mondta, csak áldását adhatja – a boldogság rajtam múlik.

Kértem Istent, hogy kiméljen meg a fájdalomtól, de Ő azt mondta: nem.

A szenvedés eltávolít a világ dolgaitól és közelebb visz Hozzá.

Kértem Istent, hogy adjon lelki fejlődést, de Ő azt mondta: nem. Azt mondta, hogy a fejlődés az én dolgom, de hajlandó megmetszeni, hogy gyümölcsöt hozzak.

Kértem Istent, hogy segítsen másokat szeretni, úgy, ahogyan Ő szeret engem.

Erre azt felelte: látom már kezdted érteni.

Kértem erőt...

És Isten adott nehézségeket, amelyek erőssé tesznek.

Kértem bölcsességet...

És Isten adott problémákat, hogy megoldjam azokat.

Kértem bátorságot,

És Isten adott veszélyeket, hogy legyőzzem azokat.

Kértem adjon szeretetet...

És Isten adott gondterhelt embereket, hogy segítsen rajtuk.

Kértem kegyelmet...

És Isten adott lehetőségeket.

Semmit sem kaptam, amit akartam.

Megkaptam mindent, amire szükségem volt.

És imáim meghallgatásra leltek

(forrás: Internet)

